

17 Ιουνίου, 1991

(ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/σής)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 507/87).

5 Φορολογία Εισοδήματος — Αφαιρετέα ποσά από το φορολογητέο εισόδημα — Οι τόκοι δανείων, που γίνεται για χρηματοδότηση προσωπικών απολήψεων των διευθυντών μιας εταιρείας, δεν επιτρέπονται ως έξοδα της εταιρείας — Αν το δάνειο έγινε για σκοπούς δανειοδότησης του διευθυντή της εταιρείας ή όχι είναι ζήτημα πραγματικό — Υπό τις περιστάσεις ήταν λογικά εφικτό για τον Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το δάνειο χρησιμοποιήθηκε για την δανειοδότηση του διευθυντή.

10 Φορολογία Εισοδήματος — Αφαιρετέα ποσά από το φορολογητέο εισόδημα — Το γεγονός ότι το ποσό της έκτακτης εισφοράς είναι αφαιρετέο από το φορολογητέο εισόδημα, δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι είναι αφαιρετέοι και οι πληρωτέοι τόκοι του ποσού αυτού.

15 Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε με την προσφυγή της αυτή την απόφαση των καθ' ων η αίτηση για την επιβολή σε αυτήν φορολογίας εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1979-1985, φορολογιών έκτακτης εισφοράς για τις τριμηνίες 1/79 - 4/85 καθώς και για την φορολογία έκτακτης αμυντικής εισφοράς για τα έτη 1984 και 1985.

20 Η βασικότερη διαφωνία της αιτήτριας ήταν ότι λανθασμένα ο καθ' ου η αίτηση 2 δεν επέτρεψε μέρος των τραπεζικών τόκων που πλήρωσε για δάνειο ύψους £28,000 που είχε συνάψει. Ο καθ' ου η αίτηση 2 απαντώντας στην αρχική ένσταση της εταιρείας αναφορικά με το θέμα αυτό εξήγησε ότι μέρος των τόκων δεν επιτράπησαν γιατί το δάνειο χρησιμοποιήθηκε για δανειοδότηση τόσο του Διευθυντή της εταιρείας όσο και της συγγενικής εταιρείας Ι. Γεωργίου Ακίνητα Λτδ. με αποτέλεσμα οι τόκοι που πλήρωσε να μην ήταν για απόκτηση εισοδήματος.

25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Έχει νομολογηθεί ότι οι τόκοι δανείων που γίνονται για χρηματοδότηση προσωπικών απολήψεων των διευθυντών μιας εταιρείας δεν επιτρέπονται ως έξοδα μιας εταιρείας. Ο σκοπός για τον οποίο γίνεται το δάνειο είναι θέμα πραγματικό. Από τα στοιχεία που είχε ενώπιόν του ήταν λογικά εφικτό για τον καθ' ου η αίτηση 2 να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το δάνειο χρησιμοποιήθηκε για δανειοδότηση του διευθυντή κλπ. Η απόφαση του καθ' ου η αίτηση να μην επιτρέψει ως έκπτωση το ποσό των τραπεζικών τόκων ήταν λογικά εφικτή. 5 10

(2) Έχει νομολογηθεί πως το γεγονός ότι το ποσό της ειδικής εισφοράς είναι αφαιρετέο από το φορολογητέο εισόδημα, δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι πληρωτέοι τόκοι είναι και αυτοί αφαιρετέοι. Ούτε ο λόγος αυτός ακυρότητας δεν ευσταθεί. 15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Mitsios Trading Ltd. v. The Republic (1987) 3 C.L.R. 1455.

Μ. Δημητριάδης Ατδ. ν. Υπουργού Οικονομικών κ.α. (Προσφυγή Αρ. 186/87, ημερ. 29.9.89). 20

Θρασυβούλου Ατδ. ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 293/87, ημερ. 31.5.1989).

Hellenic Bank Ltd. v. The Republic (1987) 3 C.L.R. 1619.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία επιβλήθηκε στους αιτητές φορολογία εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1979-1985. 25

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους αιτητές.

Α. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση. 30

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Δημητριάδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ: Η αιτήτρια εταιρεία (στην οποία θα αναφέρομαι ως η "εταιρεία") είναι ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, το εισόδημα της οποίας προερχόταν, κατά τον ουσιώδη χρόνο, από τη χοιροτροφία και την ενοικίαση ιδιόκτητων κτιρίων.

5 Η εταιρεία υπέβαλε στον καθ' ου η αίτηση Αρ. 2 δηλώσεις εισοδήματος και λογαριασμούς για τα φορολογικά έτη 1979 μέχρι 1985. Αυτοί εξετάστηκαν το Δεκέμβριο του 1986 και για την απόφαση που πάρθηκε ειδοποιήθηκε σχετικά η εταιρεία με επιστολή των καθ' ων η αίτηση ημερ. 29 Δεκεμβρίου, 1986.

10 Η εταιρεία υπέβαλε ένσταση στις πιο πάνω φορολογίες μέσω των λογιστών της κκ. Ιωάννου, Ζαμπέλα & Σία, με επιστολή τους ημερ. 30 Ιανουαρίου, 1987, για το λόγο ότι 15 διαφωνούσαν με την απόφαση του καθ' ου η αίτηση Αρ.2 να μην επιτρέψει μέρος των τραπεζικών τόκων που πλήρωσε.

20 Ο καθ' ου η αίτηση Αρ. 2, αφού εξέτασε την ένσταση της εταιρείας, την απέρριψε, σε επιστολή του δε, ημερ. 30 Μαρτίου, 1987, αναφέρει τα ακόλουθα:-

25 "Αναφερόμενος στην επιστολή των ελεγκτών σας ημερομηνίας 30 Ιανουαρίου 1987 με την οποία ενίσταται εκ μέρους σας κατά των φορολογιών του εισοδήματός σας για τα φορολογικά έτη 1979 μέχρι 1985 και κατά των φορολογιών έκτακτης εισφοράς για τις τριμηνίες 1/79 μέχρι 4/85, καθώς επίσης και κατά των φορολογιών έκτακτης αμυντικής εισφοράς για τα έτη 1984 και 1985, επιθυμώ να σας πληροφορήσω τα ακόλουθα:-

30 1. Παρόλο που οι τροποποιήσεις των προσδιορισμών φορολογητέου εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1979 μέχρι 1985 έχουν συμφωνηθεί μετά των ελεγκτών σας (κου Σάντρου Δίκαιου) παρόντος και του Διευθυντή της εταιρείας κου Ιωάννη Γεωργίου και μετά την συμφωνία απεστάλη η επιστολή μου ημερομηνίας 29 Δεκεμβρίου 1986 προς τους ελεγκτές σας, επειδή 35 εγείρεται τώρα το θέμα των τραπεζικών τόκων που δεν

επιτράπηκαν, σας πληροφορώ ότι -

(α) Το γεγονός ότι η εταιρεία δανείστηκε επιπρόσθετα χρήματα κατά το 1979 ύψους πέραν των £28,000 και τα χρήματα αυτά τα εδάνεισε στον διευθυντή της εταιρείας κ. Ιωάννη Γεωργίου, καθώς και στην συγγενική εταιρεία 'Ι. Γεωργίου Ακίνητα Λτδ.', τούτο στην ουσία σημαίνει ότι η εταιρεία πλήρωσε τόκους για δανειοδότηση του διευθυντή και της προαναφερθείσης εταιρείας. Γι' αυτό θεώρησα μέρος των πληρωθέντων τραπεζικών τόκων που αναλογούν στο μέσο όρο των χρεωστικών υπολοίπων των τρεχουσών λογαριασμών των διευθυντών καθώς και πάνω στο ποσό που δάνεισε στην ως άνω συγγενική εταιρεία σαν έξοδο μη επιτρεπόμενο, γιατί δεν έγινε εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για την απόκτηση του εισοδήματος της εταιρείας.

(β) Εάν το δάνειο εγίνετο απευθείας από την συγγενική εταιρεία, τότε δεν θα εδικαιούτο η συγγενική εταιρεία τους τόκους, καθότι το δάνειο εχρησιμοποιήθηκε για αγορά γης η οποία παρέμεινε ανεκμετάλλευτη. Κατά συνέπεια, ούτε η εταιρεία σας δικαιούται τους εν λόγω τόκους.

(γ) Η δανειοδότηση της εταιρείας 'Ι. Γεωργίου Ακίνητα Λτδ' από την εταιρεία σας, δεν θεωρείται καθαρά εμπορική πράξη (AT ARM'S LENGTH TRANSACTION) καθότι δεν πληρώθη οιονδήποτε ποσό τόκου πάνω στο δάνειο που εδόθηκε από την εταιρεία σας, ενώ η εταιρεία σας πλήρωσε τόκους για τα δάνεια που έκαμε.

2. Ενόψει των ανωτέρω, εμμένω στην απόφασή μου για τροποποίηση των λογαριασμών για σκοπούς φόρου εισοδήματος όπως κοινοποιήθηκε στους ελεγκτές σας με την επιστολή μου ημερομηνίας 29 Δεκεμβρίου 1986 αντίγραφο της οποίας επισυνάπτω. Οι προσδιορισμοί έκτακτης εισφοράς και έκτακτης εισφοράς για την άμυνα τροποποιούνται ανάλογα.

3. Αποστέλλω φορολογίες για τα φορολογικά έτη 1979 μέχρι 1985 και για τις τριμηνίες 1/79 μέχρι 4/85, καθώς επίσης και φορολογίες έκτακτης αμυντικής εισφοράς για τις εξαμηνίες 1/84 μέχρι 2/85 και εάν διαφωνείτε με την πιο πάνω απόφασή μου, μπορείτε να προσφύγετε στο Ανώτατο Δικαστήριο μέσα σε 75 μέρες από την ημερομηνία των ειδοποιήσεων".

Εναντίον της απόφασης αυτής η εταιρεία καταχώρησε την προσφυγή αυτή με την οποία προσβάλλει τη φορολογία που της επιβλήθηκε για τα φορολογικά έτη 1979 - 1985.

Είναι ο ισχυρισμός της εταιρείας ότι ο επίδικος τραπεζικός τόκος πρέπει να θεωρηθεί ως έξοδο που έγινε εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για την απόκτηση του εισοδήματός της, εφόσον ο σκοπός για τον οποίο έγινε το δάνειο από το οποίο προέκυψαν οι επίδικοι τόκοι ήταν εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για την απόκτηση του εισοδήματος της εταιρείας.

Είναι επίσης ο ισχυρισμός της εταιρείας ότι το πιο πάνω δάνειο δεν χρησιμοποιήθηκε για τη δανειοδότηση του διευθυντή της, ούτε επίσης της συγγενικής εταιρείας "Ι. Γεωργίου Ακίνητα Λτδ." και ότι, συνεπώς, οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν κάτω από πραγματική πλάνη, γιατί τα λεφτά του δανείου χρησιμοποιήθηκαν αποκλειστικά για τους εμπορικούς σκοπούς της εταιρείας.

Η θέση της εταιρείας είναι ότι η δανειοδότηση προς τους πιο πάνω έγινε στην πραγματικότητα από χρήματα της εταιρείας για μικρότερο ποσό από το ποσό του δανείου, και προς υποστήριξη του ισχυρισμού της αυτού παρουσίασε πίνακες που αναφέρουν αναλυτικά τον τρόπο που χρησιμοποιήθηκε το δάνειο από αυτήν. Στους πίνακες αυτούς η εταιρεία παρουσιάζει ότι το ποσό του δανείου χρησιμοποιήθηκε για τους σκοπούς της εταιρείας. Ισχυρίζεται δε ότι τα ποσά τα οποία δανειοδοτήθηκαν ο διευθυντής και η συγγενική εταιρεία προέρχονταν από τα κέρδη της εταιρείας. Είναι η θέση της επίσης ότι εφόσον το δά-

νείο είχε συναφθεί για τους εμπορικούς σκοπούς της εταιρείας και είχε χρησιμοποιηθεί για το σκοπό αυτό, είναι αφαιρετέο όπως και οι προκύπτοντες τόκοι.

Η εταιρεία επίσης ισχυρίζεται ότι τόκοι που έχουν επιβληθεί σ' αυτή σχετικά με την έκτακτη εισφορά την οποία καταβάλλει, είναι αφαιρετέοι από το φορολογητέο εισόδημα της εταιρείας, όπως και οι έκτακτες εισφορές. 5

Έχει αποφασιστεί από το Δικαστήριο ότι οι τόκοι δανείων που γίνονται για τη χρηματοδότηση προσωπικών απολήψεων των διευθυντών μιας εταιρείας δεν επιτρέπονται ως έξοδα μιας εταιρείας. Βλ. *Mitsios Trading Ltd. v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1455, *Μ. Δημητριάδης Λτδ. v. Υπουργού Οικονομικών κ.α.* Αρ. Υπ. 186/87 (η απόφαση δόθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου, 1989 και δεν έχει δημοσιευτεί ακόμα), *Παναγιώτης Θρασυβούλου Λτδ. v. Δημοκρατίας* (case No. 293/87, η απόφαση δόθηκε στις 31 Μαΐου, 1989 και δεν έχει δημοσιευτεί ακόμα). 10 15

Το κατά πόσον τα δάνεια είχαν γίνει για σκοπούς κτήσης του εισοδήματος της εταιρείας είναι θέμα πραγματικό. Σύμφωνα με τα στοιχεία που είχε ενώπιόν του ο καθ' ου η αίτηση Αρ.2, ήταν λογικά εφικτό να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η δανειοδότηση του διευθυντή κ.λ.π. προήλθε από το ποσό του τραπεζικού δανείου και όχι από το κέρδος που προέκυψε στην εταιρεία για το χρόνο εκείνο. Το γεγονός ότι τα ποσά δεν ήταν τα ίδια, δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το ποσό του δανείου προς το διευθυντή κ.λ.π. προερχόταν από διαφορετική πηγή. 20 25

Κατά συνέπεια, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση Αρ.2 να μη θεωρήσει ως επιτρεπόμενη έκπτωση το ποσό των τραπεζικών τόκων, που αντιστοιχούσαν στα ποσά που δανειοδότησε η εταιρεία, ήταν, κάτω από τις περιστάσεις, λογικά εφικτή. 30

Όσον αφορά το δεύτερο ισχυρισμό της εταιρείας, το θέμα απασχόλησε το Δικαστήριο στην απόφαση *Hellenic Bank Ltd. v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1619, όπου η 35

4 Α.Α.Δ. Ι. Γεωργίου Αντ. ν. Δημοκρατίας κ.ά. Δημητριάδης, Δ.

Ολομέλεια του Δικαστηρίου αποφάσισε στη σελ. 1626 ότι το γεγονός ότι το ποσό της ειδικής εισφοράς είναι αφαιρετέο, δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι πληρωτέοι τόκοι είναι και αυτοί αφαιρετέοι. Συνεπώς, και αυτός ο λόγος δεν ευσταθεί.

5

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση ήταν λογικά εφικτή στον καθ' ου η αίτηση Αρ. 2 και, συνεπώς, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.